JUDECĂTORIA ORHEI

Dosarul nr. 1-125/2026
Nr. PIGD 1-26054578-38-1-30042026
Cauza penală nr. 2025270100

SENTINȚĂ
În numele Legii

03 august 2026 mun. Orhei

Judecătoria Orhei, sediul Central
Instanța de judecată, în componența:
Președintelui ședinței, judecător Mihail Josanu
Grefierului Irina Buhaniuc
cu participarea:
Acuzatorului de stat, procurorul Alexandru Morgun
Inculpatului Andrei Cotruța
Apărătorului inculpatului, avocatul Valeriu Covaș

a examinat în ședință de judecată publică, în limba română, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui:

Cotruța Andrei *****, născut la *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova, originar din r***** și domiciliat în r-nul. *****, căsătorit, studii medii speciale, neangajat în câmpul muncii, supus militar, fără persoane la întreținere, încadrat în gradul III de dizabilitate, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, nu se află la evidența psihiatrică sau narcologică, antecedente penale stinse,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (2) din Codul penal.
Termenul de examinare a dosarului: 30 aprilie 2026 - 03 august 2026.
Procedura de citare legală a fost respectată.
Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate,

c o n s t a t ă:

<u>Fapta prejudiciabilă constatată.</u>

1. Cotruța Andrei, având scopul păstrării muniților fără autorizația corespunzătoare, contrar art. 6 alin. (1) din Legea privind regimul armelor și al muniților cu destinație civilă nr. 130 din 08 iunie 2012, care prevede că „…persoanele fizice care întrunesc condițiile prevăzute de prezenta lege pot deține arme letale și arme neletale supuse autorizării, precum și muniții aferente…”, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestor urmări, într-o perioadă de timp neconstatată și în loc nestabilit de către organul de urmărire penală a intrat în posesia a 2 (două) cartușe calibrul 16x70, pe care le-a păstrat la domiciliul său din satul Step-Soci, r-nul Orhei până la 14 octombrie 2025, aproximativ ora 10:00, perioadă de timp când, în temeiul procesului contravențional nr. 2025270392/2 din 25 septembrie 2025, în gospodăria acestuia, a fost petrecută percheziția la domiciliu și ca rezultat al percheziției, într-o încăpere situată la nivelul I (Garaj), au fost depistate și ridicate, de către organul de urmărire penală 2 (două) cartușe de calibrul 16x70, cu numerația „0000”, cu tubul de cartuș de culoare roșie, care conform raportului de constatare tehnico-științific nr. 34/12-R-4334 din 27 februarie 2026, se referă la categoria muniților letale, sunt cartușe de calibrul 16x70, cu lovitură centrală confecționate industrial la întreprinderea „TAKHO” din or. Herson, Ucraina, încărcate cu alice cu numerația „0000” (diametrul 5mm). Cartușele sunt destinate pentru trageri cu arme de foc cu țeavă lisă de calibrul 16x70.

2. Acțiunile inculpatului **Cotruța Andrei** au fost încadrate juridic de către organul de urmărire penală conform art. 290 alin. (2) din Codul penal, adică *„păstrarea ilegală a muniților interzise în circuitul civil ori supuse autorizării ”.*

<u>Privind procedura.</u>

3. În ședința de judecată din 20 mai 2026, la etapa ședinței preliminare și până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul **Cotruța Andrei** a înaintat personal, prin înscris autentic o cerere olografă, confirmată de apărătorul acestuia, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală, indicând că vina o recunoaște integral și nu solicită administrarea de probe noi.

4. Subsecvent, inculpatul a confirmat veridicitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, reiterând că recunoaște vina integral în comiterea infracțiunii. Apărătorul care acționează în interesele inculpatului, Valeriu Covaș în ședința de judecată a confirmat autenticitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, iar acuzatorul de stat nu a obiectat în privința admiterii cererii. Așadar, ținând cont de semnătura autentică a inculpatului **Cotruța Andrei** din cererea întocmită de ultimul personal, prin care recunoaște faptele incriminate, inclusiv cuprinde o manifestare de voință suficient de clară și totodată ultimul a solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretinde la administrarea unor probe noi, reiterând toate aceste argumente și în ședința de judecată, instanța de judecată a admis prin încheiere inclusă în procesul-verbal al ședinței de judecată din aceiași dată cererea inculpatului cu privire la judecarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] din Codul de procedură penală, adică în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acestuia conform regulilor de audiere a martorului.

5. Totodată, instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală „*judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu*”. Or, norma articolului 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți. Astfel,

reieșind din rațiunea normei indicate supra, cât și de faptul că acuzatorul de stat nu a obiectat asupra cererii înaintate, dar și din faptul că, instanța nu poate din oficiu, să agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redate în rechizitoriu, admiterea cererii inculpatului de examinare în procedură simplificată este inechivocă și necondiționată.

Declarațiile inculpatului în ședință de judecată.

6. Inculpatul **Cotruța Andrei**, în ședința de judecată, prin expunerea factologică ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că vinovăția o recunoaște integral așa cum este indicat în rechizitoriu, învederând în acest sens că anterior a procurat în proprietate o casă în sat. Step-Soci, r-nul. Orhei, unde a găsit munițiile care se aflau acolo de mult timp, fiind posibil să fi fost lăsate de foștii proprietari. Nu a cunoscut faptul că legea nu îi permite să le dețină sau că păstrarea muniților și a pistoletelor constituie o încălcare a legii. Ulterior, la data de 14 octombrie 2025, când reprezentanții inspectoratului de poliție s-au prezentat cu ordinul de percheziție, a predat voluntar o parte din cartușe, iar în timpul verificărilor efectuate în garajul care îi aparține, într-o cutie au fost găsite încă 2 cartușe, despre a căror proveniență nu cunoaște nimic. Recunoaște deținerea efectivă a acestora, se căiește sincer pentru cele comise, îi pare rău și, dacă va fi găsit vinovat de comiterea infracțiunii imputate, solicită stabilirea unei pedepse cu închisoare, cu suspendare condiționată, deoarece nu dispune de mijloace financiare pentru achitarea unei pedepse sub formă de amendă. Ce ține de cheltuielile judiciare în mărime de 4200 de lei pentru efectuarea expertizelor, nu obiectează în privința încasării acestora, însă menționează că se află în imposibilitate de plată din aceleași considerente materiale.

Cu privire la analiza probelor și încadrarea juridică.

7. Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul **Cotruța Andrei** își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penală și acceptate de inculpat în ședință de judecată:

- *declarațiile martorului Lozan Ion,* care fiind audiat la faza de urmărire penală a declarat că activează în calitate de ofițer superior al Serviciului supraveghere armament și activități licențiate al Inspectoratului de poliție Orhei. La data de 14 octombrie 2025, în baza mandatului judecătoresc eliberat la data de 09 octombrie 2025, împreună cu angajații de poliție ai Inspectoratului de Poliție Orhei, Rusu Marin și Vascan Liliana, a fost efectuată percheziția la domiciliul cetățeanului Cotruța Andrei, cu domiciliul în satul Step-Soci, r-nul Orhei. În urma percheziției efectuate și conform procesului-verbal de percheziție din 14 octombrie 2025, care a fost efectuată în prezența proprietarului Cotruța Andrei, la domiciliu, în interiorul gospodăriei, în încăperea situată la nivelul 1 în garaj, au fost depistate și ridicate: o cutie în care se aflau 95 de proiectile pneumatice cu calibrul 4,5 mm, două cartușe de calibrul 16x70, cu inscripția TAXO 0000, cu tubul de cartuș de culoare roșie; un cartuș cu inscripția RWS 9x17, cu capsa percutată. Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12-R-4334 din 27.02.2026, cele două cartușe pentru arme de vânătoare de calibru 16 mm, ridicate în cadrul percheziției la domiciliul cetățeanului Cotruța Andrei, amplasat în satul Step-Soci, r-nul Orhei, se referă la categoria muniților letale, fiind cartușe de calibrul 16x70, cu lovitură centrală, confecționate industrial la întreprinderea „Takhno” din or. Herson, Ucraina, încărcate cu alice cu numerația 0000 (diametrul 5 mm). Cartușele sunt destinate pentru trageri cu arme de foc cu țeavă lisă de calibrul 16x70. Careva obiecții de către proprietarul Cotruța Andrei față de angajații de poliție nu au fost înaintate (f.d. 21);

- *declarațiile martorului Rusu Marian,* care fiind audiat la faza de urmărire penală a declarat că în anul 2025, a activat în calitate de șef de sector nr. 3 „Chiperceni” al Inspectoratului de Poliție Orhei. La data de 14 octombrie 2025, în baza mandatului judecătoresc eliberat la data de 09 octombrie 2025, împreună cu angajații de poliție ai Inspectoratului de Poliție Orhei, Lozan Ion și Vascan Liliana, a fost efectuată percheziția la domiciliul cetățeanului Cotruța Andrei, cu domiciliul în sat. Step-Soci, r-nul. Orhei. În urma percheziției efectuate, care a fost efectuată în prezența proprietarului Cotruța Andrei, la domiciliu, în interiorul gospodăriei, în încăperea situată la nivelul 1 în garaj, au fost depistate și ridicate într-o cutie container: o cutie în care se aflau 95 de proiectile pneumatice cu calibrul 4,5 mm; două cartușe de calibrul 16x70, cu inscripția „Taxo” 0000, cu tubul de cartuș de culoare roșie; un cartuș cu inscripția RWS 9x17, cu capsa percutată. Din informația pe care o deține și conform raportului de constatare tehnico-științifică din 34/12-R-4334 din 27 februarie 2026, două cartușe pentru arme de vânătoare de calibru 16 mm, ridicate în cadrul percheziției la domiciliul cetățeanului Cotruța Andrei, amplasat în satul Step-Soci, r-nul Orhei, se referă la categoria munițiilor letale, sunt cartușe de calibrul 16x70, cu lovitură centrală. Cartușele sunt destinate pentru trageri cu arme de foc cu țeavă lisă de calibrul 16x70. Careva obiecții de către proprietarul Cotruța Andrei față de angajații de poliție nu au fost înaintate (f.d. 23);
- *procesul-verbal de constatare a faptei din 10 martie 2026* (f.d. 3);
- *procesul-verbal de percheziție din 14 octombrie 2025*, prin care au fost ridicate: o cutie în care se află 95 de proiectile pneumatice cu calibrul 4.5 mm; două cartușe de calibrul 16x70, cu inscripția „Taxo” 0000, cu tubul de cartuș de culoare roșie și un cartuș cu inscripția RWS 9x17, cu capsa percutată (f.d. 10-11);
- *raportul de constatare tehnico-științifică nr. 34/12-R-4334 din 27 februarie 2026*, conform căruia, două cartușe ridicate în cadrul percheziției la domiciliul cet. Cotruța Andrei, amplasat în sat. Step-Soci, r-nul. Orhei, se referă la categoria munițiilor letale, sunt cartușe de calibrul 16x70, cu lovitură centrală, confecționate industrial la întreprinderea „TAKHO”, din or. Herson, Ucraina, încărcate cu alice cu numerația „0000”(diametrul 5mm). Cartușele sunt destinate pentru trageri cu arme de foc cu țeava lisă de calibrul 16x70. Un cartuș ridicat în cadrul percheziției la domiciliul cet. Cotruța Andrei, amplasat în satul Step-Soci, raionul Orhei, nu se referă la categoria munițiilor letale dar este cartuș de asomarea animalelor, de calibrul 9x17mm, cu lovitură centrală, confecționat industrial la întreprinderea „RWS GmbH”, Republica Federală Germană. Două cartușe de calibrul 16x70, prezentate la examinare, sunt utile pentru trageri. Utilitatea pentru trageri cartușului de calibrul 9x17mm, prezentat la examinare, nu se soluționează, deoarece acesta nu este muniție. Un tub de cartuș ridicat în cadrul percheziției la domiciliul cet. Cotruța Andrei, amplasat în satul Step-Soci, raionul Orhei, nu se referă la categoria munițiilor letale dar este parte componentă a cartușului de asomarea animalelor, de calibrul 9x17mm, cu lovitură centrală, confecționat industrial la întreprinderea „RWS GmbH”, Republica Federală Germană. Nouăzeci și cinci proiectile, ridicate în cadrul percheziției la domiciliul cet. Cotruța Andrei, amplasat în satul Step-Soci, raionul Orhei, nu se referă la categoria munițiilor, dar sunt gloanțe pneumatice, de calibrul 4.5mm, de tip „Diablo” cu vârful plat de tip „Wadcutter”, confecționate industrial. Gloanțele sunt destinate pentru trageri cu pistoale și puști pneumatice, cu țeavă ghintuită, de calibrul 4.5mm. Un proiectil metalic extras din corpul animalului, nu (se referă la categoria munițiilor, dar este un glonț (proiectil) de calibrul 4.5mm, de tip „Diablo” cu vârful rotunjit de tip „Domed”, confecționat industrial. Glonțul dat este folosit în calitate de proiectil la trageri cu pistoale și puști pneumatice, de model „Benjamin Trial NP Mark II”, „Kandar B3-3”, „Beeman Longhorn II 10611”, „Hatsan Mod.

125”, „B1-4P”, „EKOL Thunder ES450”, „Crosman”, ș.a. cu țeavă ghintuită, de calibrul 4.5mm. Proiectilul extras din corpul animalului este un proiectil de tip „Diabolo”, cu vârful rotunjit de tip „Domed”, dar proiectilele ridicate în cadrul percheziției sunt proiectile de tip „Diabolo”, cu vârful plat de tip „Wadcutter”. Toate proiectilele examinate sunt de același calibru (4,5 mm), aparțin aceleiași categorii constructive și prezintă caracteristici dimensionale similare, destinate armelor cu aer comprimat. Diferența dintre acestea constă în configurația profilului, frontal (forma vârfului proiectilului). Notă: Două cartușe de calibrul 16x70, prezentate la examinare, nu vor fi returnate deoarece au fost trase în timpul examinării (f.d. 15-19);

- *plângerea cet. Roșca Arhip din 24 septembrie 2025*, înregistrată de către OSS al SP 3 al Inspectoratului de Poliție Orhei, comisar Vascan Liliana (f.d. 25);
- *procesul-verbal de cercetare la fața locului din 24 septembrie 2025* (f.d. 26-27)

Corpul delict:

- două cartușe pentru arme de vânătoare de calibrul 16x70, care au fost trase în timpul examinării la CTC și EJ al IGP al MAI (f.d. 42).

Aprecierea probelor.

8. În conformitate cu art. 8 Cod procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

9. La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte *erga omnes*, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

10. Potrivit prevederilor art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

11. Subsecvent se remarcă faptul că, potrivit conținutului art. 389 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

12. Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, ca la emiterea sentinței aceasta să fie legală, întemeiată și motivată. Suplimentar în acest sens, că la emiterea sentinței judecătorești, aceasta trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, bazându-se pe principiile generale ale efectuării justiției.

13. Mai mult ca atât, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

14. Instanța de judecată constată dincolo de orice dubiu că, în privința inculpatului **Cotruța Andrei**, a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

15. În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României din 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum şi diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

16. De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina *efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă* ale părților (cauza Perez împotriva Franței și cauza Van de Hurk împotriva Olandei).

17. În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

18. La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național, or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri.

19. Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei*.

20. Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

21. Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

22. În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în

următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

23. Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire din 27 aprilie 2026 și a rechizitoriului, acțiunile lui **Cotruța Andrei** au fost încadrate juridic în baza art. 290 alin. (2) din Codul penal, pentru fapta invocată în actul de acuzare.

24. Cu referire la temeiul juridic de atragere la răspundere penală, instanța concretizează că în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă *(acțiune sau inacțiune)* prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

25. Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

26. Potrivit art. 52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

27. Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

28. Instanța reține că, în sensul precizării componenţei de infracţiune, legiuitorul a statuat la art. 52 Cod penal că, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

29. În acest mod, instanţa constată că inculpatul a atentat la *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (2) din Codul penal, care în speță este format din relațiile sociale cu privire la securitatea publică în domeniul circulației armelor de foc și a părților componente ale acestora, precum și în domeniul circulației munițiilor.

30. Instanța de judecată atestă că în speță, obiectul material al infracțiunii comise de către **Cotruța Andrei** îl reprezintă: 2 (două) cartușe de calibrul 16x70, cu numerația „0000”, cu tubul de cartuș de culoare roșie, care conform raportului de constatare tehnico-științific nr. 34/12-R-4334 din 27 februarie 2026, se referă la categoria munițiilor letale, sunt cartușe de calibrul 16x70, cu lovitură centrală confecționate industrial la întreprinderea „TAKHO” din or. Herson, Ucraina, încărcate cu alice cu numerația „0000” (diametrul 5mm).

31. Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (2) Cod penal, prevede survenirea răspunderii penale doar pentru comiterea faptei prejudiciabile, chiar dacă nu au survenit urmările dorite de făptuitor.

32. Respectiv tragerea la răspunderea penală survine numai pentru comiterea acțiunilor de purtare, păstrare, procurare, fabricare, reparare sau comercializare ilegală a armelor și este determinată de gradul de pericol social sporit al infracțiunii, legiuitorul considerând că, prin

comiterea acestor acțiuni, deja este pusă în pericol securitatea publică, creându-se o stare de neliniște și de nesiguranță în societate.

33. Păstrarea presupune deținerea armelor - în mod ascuns sau deschis - în sfera de stăpânire a făptuitorului (asupra sa, în locuință sau în altă încăpere, la locul de muncă, pe terenul din preajma casei, în ascunzătoare etc.), indiferent dacă posedarea se face pentru sine sau pentru altă persoană, precum și indiferent dacă făptuitorul este posesor primar (deoarece a fabricat armele) ori a procurat de la altcineva respectivele entități.

34. Reieșind din condițiile speței analizate, latura obiectivă constă în fapta prejudiciabilă exprimată prin acțiunea de păstrarea ilegală a 2 (două) cartușe de calibrul 16x70, cu numerația „0000”, cu tubul de cartuș de culoare roșie, fără autorizația corespunzătoare. Infracțiunea prevăzută la art. 290 Cod penal este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul comiterii acțiunii prejudiciabile în oricare din modalitățile sale normative.

35. Sub acest aspect, instanța de judecată reține că în ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine că, inculpatul **Cotruța Andrei** a păstrat cartușele fără autorizația corespunzătoare.

36. Latura subiectivă a infracțiunii specificate la art. 290 alin. (2) Cod penal, se caracterizează prin intenție directă. Aceasta înseamnă că făptuitorul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale. Instanța de judecată apreciază că inculpatul **Cotruța Andrei** a comis infracțiunea imputată cu intenție directă, or, însăși inculpatul a confirmat acest fapt în cadrul ședinței de judecată, că a păstrat 2 (două) cartușe de calibrul 16x70, cu numerația „0000”, cu tubul de cartuș de culoare roșie, contrar prevederilor din Legea nr. 130 din 08 iunie 2012 cu privire la regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă

37. Subiectul infracțiunii prevăzute la art. 290 alin. (2) Cod penal, potrivit art. 21 alin. (1) din Codul penal, este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei avea împlinită vârsta de 16 ani, iar inculpatul **Cotruța Andrei** întrunește pe deplin semnele subiectului infracțiunii incriminate, fiind o persoană majoră și responsabilă penal în conformitate cu datele de stare civilă și materialele cauzei reflectate în dosar.

38. *În drept,* instanța constată că fapta inculpatului, privind *păstrarea ilegală a muniților interzise în circuitul civil ori supuse autorizării*, întrunește corect elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (2) din Codul penal.

39. Drept urmare, instanța de judecată consideră că **Cotruța Andrei** poate fi condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (2) din Codul penal, reieșind din considerentele enumerate supra, precum și din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice în cadrul cercetării judecătorești, care în ansamblu coroborează între ele, se completează reciproc, nu trezesc nicio îndoială și dovedesc cert că anume inculpatul **Cotruța Andrei** a săvârșit fapta pentru care a fost acuzat și a comis-o cu vinovăție sub forma intenției directe.

40. În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cauzei penale și a probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiunii în acțiunile inculpatului și nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei, iar prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea lui **Cotruța Andrei** la răspundere penală, conform componențelor de infracțiune incriminate.

Cu privire la individualizarea pedepsei.

41. Acuzatorul de stat, procurorul Alexandru Morgun, în cadrul dezbaterilor judiciare, a solicitat recunoașterea inculpatului **Cotruța Andrei** vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (2) din Codul penal și, cu aplicarea prevederilor art. 80^1 din Codul penal, să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, *fără amendă*, iar în

temeiul art. 90 din Codul penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an. Totodată, a solicitat încasarea de la inculpatul **Cotruța Andrei** în beneficiul statului mijloace bănești în sumă de 4200 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12-R-4334 din 27 februarie 2026.

42. Apărătorul Valeriu Covaș, care acționează în interesele inculpatului Cotruța Andrei, în cadrul dezbaterilor judiciare a precizat că inculpatul și-a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii imputate, astfel că, la stabilirea pedepsei, urmează să se țină cont de prevederile art. 80^1 din Codul penal. Acesta a susținut că stabilirea unei pedepse non-privative de libertate va fi proporțională cu fapta comisă și va asigura scopul legii penale de corectare și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni. Totodată, a solicitat eliberarea inculpatului Cotruța Andrei de la plata cheltuielilor judiciare, deoarece situația sa materială este precară.

43. Inculpatul **Cotruța Andrei**, în ultimul cuvânt a susținut poziția apărătorului său și a invocat faptul că îi pare rău de cele săvârșite.

44. Instanța de judecată remarcă că, potrivit art. 24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

45. Conform art. 61 alin. (1) și (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor ce au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

46. La stabilirea pedepsei instanța de judecată ia în considerare prevederile art. 75 alin. (1) Cod penal, potrivit cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ţine cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

47. Prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

48. Ca urmare, instanţa indică că, pedeapsa penală este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea

condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

49. Astfel, instanța menţionează, că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale. De asemenea, urmează a se consemna că, la individualizarea pedepsei în privinţa inculpatului, trebuie avut în vedere faptul că infracţiunea săvârşită de către aceasta este una ușoară.

50. În acest punct de analiză, instanța ţine să mai specifice că, raţionamentul care poate condiţiona aplicarea pedepsei penale, are la origine persoana inculpatului şi comportamentul acestuia până la săvârşirea infracţiunii, atitudinea şi modul de manifestare a acestora în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei faţă de infracţiune, cum vinovatul îşi apreciază fapta social periculoasă, conduita bună, stăruinţa depusă pentru a înlătura rezultatul infracţiunii sau pentru a repara paguba pricinuită şi comportarea sinceră în cursul procesului.

51. La caz, componența de infracțiune prevăzută de art. 290 alin. (2) din Codul penal, prevede pedeapsa sub formă de închisoare de la 2 la 6 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 1150 la 1350 de unităţi convenţionale.

52. În această ordine de idei, instanţa de judecată conchide că, infracţiunea comisă de către Cotruța Andrei, face parte din categoria infracţiunilor grave, inculpatul a recunoscut vina în totalitate, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

53. Privind persoana celui vinovat, instanța atestă că inculpatul la locul de trai se caracterizează pozitiv, la evidenţa medicului narcolog sau psihiatru nu se află, anterior nu a fost judecat.

54. Drept circumstanțe atenuante, conform art.76 din Codul penal, instanța v-a reține căința sinceră. Totodată, recunoașterea vinovăției de către inculpat care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin.(1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

55. Circumstanțe agravante în conformitate cu art.77 din Codul penal, nu au fost stabilite.

56. În conformitate cu prevederile art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, aplicarea pedepsei în cazul judecății pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

57. Astfel, inculpatul **Cotruța Andrei** beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, în temeiul art.80^1 Cod penal.

58. Respectiv, noile limite ale pedepsei, care sunt pasibile aplicării față de inculpatul **Cotruța Andrei** pentru comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute la art. 290 alin. (2) Cod penal, determinate potrivit art. 80^1 alin. (1) Cod penal, urmează a fi stabilite după cum urmează: 1 an și 6 luni la 4 ani și 6 luni cu (sau fără) amendă în mărime de la 862,5 la 1012,5 de unități convenționale.

59. Astfel, se reține că, pedeapsa aplicată inculpatului **Cotruța Andrei**, urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de Legea penală, precum și de valorile

sociale şi interesele protejate de acestea, iar persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală și să-şi modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii.

60. Respectiv, pentru a nu admite pe viitor săvârșirea a unor astfel de infracțiuni de către inculpat, instanța de judecată apreciază că doar aplicarea unei pedepse penale sub formă de închisoare, ar asigura și conștientizarea de către acesta a celor comise cu adoptarea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul în societate.

61. Ținând cont de cele descrise, de persoana inculpatului, de poziția ultimului vis-a-vis de pedeapsă, de poziția părții apărării, de concluziile acuzatorului de stat, precum și de circumstanțele în care s-a produs şi a fost comisă infracțiunea, reieșind din prevederile art. 80^1 Codul penal, instanța consideră că realizarea scopului pedepsei penale de reeducare a făptuitorului şi de prevenire a comiterii de către acesta a unor noi infracțiuni poate fi atins prin stabilirea inculpatului, **Cotruța Andrei,** a unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, *fără amendă.*

62. În corespundere cu art. 72 alin. (3) din Codul penal al RM, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni uşoare, mai puţin grave şi grave, săvîrşite cu intenţie, prin urmare, inculpatul urmează să execute pedeapsa în penitenciar de tip semiînchis.

63. Totodată, de către instanța de judecată urmează a fi luată în considerație și comportamentul postinfracțional al inculpatului, precum şi atitudinea vinovatului față de fapta săvârşită şi aprecierea morală negativă a acțiunilor sale infracționale, regretul sincer al acestuia pentru săvârşirea infracțiunii, fapt ce micşorează considerabil pericolul social al persoanei.

64. Instanța constată că, la moment, inculpatul şi-a schimbat atitudinea față de valorile sociale, iar alternativele la executarea reală a pedepsei închisorii, s-au dovedit mult mai eficiente pentru infractori, fapt atestat în numeroase cercetări. Societatea civilă își va putea aduce aportul la resocializarea inculpatului și va fi satisfăcută din punct de vedere al efectului punitiv al acestei pedepse.

65. Astfel, luând în considerație aptitudinile persoanei de a se corecta, aprecierea morală negativă a acțiunilor sale infracționale, privarea reală de libertate, la această etapă a inculpatului **Cotruța Andrei** și expunerea acestuia la subcultura criminală, va distruge abilitățile sociale ale persoanei și are efect contrar scopului pedepsei.

66. Astfel, la momentul de față instanța constată că este posibil de a mai acorda o șansă inculpatului **Cotruța Andrei**, să se reabiliteze și nu este necesară la moment lipsirea reală a acestuia de libertate, or, sistemul de valori cultivate în penitenciar nu trebuie să fie prima soluție de corectare a comportamentului unei persoane, urmând ca instanța de judecată să dea dovadă de clemență și de a acorda inculpatului posibilitatea de a păși pe calea corectării şi reeducării și de a trage concluziile necesare și de a demonstra că infracțiunea comisă este un incident în viața acestuia.

67. Or, corectarea condamnatului, ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea de către infractor a celor săvârșite şi reîntoarcerea, reîncadrarea lui în activitatea societăţii. El trebuie convins că respectarea legii penale este o necesitate şi că numai prin respectarea legii el va putea evita aplicarea şi executarea altor pedepse.

68. La caz, instanţa de judecată, efectuând o analiză complexă a circumstanţelor cauzei şi a personalităţii inculpatului **Cotruța Andrei**, urmărind în acest sens comportamentul său în viaţa socială, precum şi cel din înainte şi după săvârşirea infracţiunii incriminate, consideră că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei, nefiind cauzate careva leziuni corporale în rezultatul comiterii infracțiunii şi personalitatea inculpatului, corijarea şi reeducarea

acestuia este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, dar cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

69. Potrivit art. 90 alin. (1) și (2) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvîrşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvîrşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinînd cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numaidecît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele de probaţiune, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv. Perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă se stabileşte de instanţa de judecată în limitele de la 1 an la 3 ani.

70. Luînd în considerație comportamentul inculpatului **Cotruța Andrei**, pe parcursul examinării prezentei cauze penale, că inculpatul se căiește sincer de cele comise, nu s-a eschivat de la prezentarea în fața organului de urmărire penală sau instanța de judecată, de personalitatea acestuia, de circumstanțele atenuante reținute în sarcina acestuia, de lipsa circumstanțelor agravante, instanța de judecată consideră, că scopul educativ al pedepsei poate fi atins și fără privarea de libertate a inculpatului, acordându-i o șansă acestuia de a se reabilita în faţa societăţii, pentru care fapt va suspenda condiționat executarea acestei pedepse conform art. 90 alin. (1) Cod penal pe un termen de 1 (unu) an.

71. La caz, instanța de judecată, consideră neoportun de a stabili față de **Cotruța Andrei** a pedepsei complementare sub formă de amendă, ținând cont de starea materială a acestuia, or, instanța de judecată trebuie să se bazeze pe cerințele ca pedeapsa să poată fi executată, să fie posibilă (reală), să nu-l lipsească pe condamnat şi pe familia acestuia de mijloace de existență, astfel, instanța de judecată consideră că, aplicarea unei asemenea pedepse ar contravine prevederilor art. 61 alin. (2) Cod penal al Republicii Moldova.

72. Rezumând cele expuse supra şi ținând cont de faptul că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului şi are drept scop restabilirea echităţii sociale, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât din partea condamnatului cât şi a altor persoane, instanța constată că la moment în privinţa inculpatului este echitabilă pedeapsa aplicată doar sub formă de închisoare, cu suspendarea condiţionată a executării acestei pedepse.

73. În opinia instanței pedeapsa condiționată aplicată în privința inculpatului va duce la restabilirea echității sociale, corectarea și educarea inculpatului, precum și, prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii și va atinge scopul prevăzut la art. 61 din Codul penal.

74. Termenul de executare a pedepsei în privința lui **Cotruța Andrei** se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

<u>Cu privire la măsura preventivă.</u>

75. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, instanța este obligată să se pronunțe în dispozitivul sentinței asupra măsurii preventive ce urmează a fi aplicată inculpatului până la rămânerea definitivă a hotărârii.

76. În contextul dezbaterilor judiciare, acuzatorul de stat, procurorul Alexandru Morgun, nu a solicitat aplicarea unei măsuri de constrângere.

77. Analizând necesitatea instituirii unei măsuri preventive prin prisma art. 175 și art. 176 din Codul de procedură penală, instanța statuează că, la momentul emiterii prezentei sentințe, nu au fost identificate temeiuri rezonabile care să indice riscul de eschivare, de influențare a bunei desfășurări a justiției sau de săvârșire a unor noi infracțiuni de către inculpat.

78. Instanța reține că măsurile preventive au un caracter excepțional și subsidiar, fiind orientate exclusiv spre asigurarea bunei desfășurări a procesului penal și a executării sentinței. În speță, având în vedere că instanța a optat pentru suspendarea condiționată a executării pedepsei în temeiul art. 90 din Codul penal, aplicarea unei măsuri preventive la această etapă ar apărea ca fiind disproporționată și în contradicție cu finalitatea educativă a pedepsei stabilite.

79. Mai mult, fixarea termenului de probă pe un termen de 1 an, sub rezerva controlului asupra comportării celui condamnat exercitat de organele de probațiune, constituie o garanție suficientă pentru responsabilizarea acestuia, făcând inoportună aplicarea oricărei alte măsuri de constrângere procesuală.

80. În acest context, în temeiul art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, corelat cu efectele suspendării condiționate a executării pedepsei și a termenului de probă instituit, instanța, din oficiu, decide că până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe, nu se va aplica nicio măsură preventivă în privința inculpatului **Cotruța Andrei**.

81. Această decizie fundamentează respectarea dreptului la libertatea persoanei, protejat de Articolul 5 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în condițiile în care restrângerea acestui drept nu este strict necesară pentru asigurarea ordinii publice sau a actului de justiție în cazul concret.

Cu referire la cheltuielile judiciare și latura civilă.

82. Cu privire la cheltuielile judiciare, instanța de judecată reține că acuzatorul de stat în cadrul dezbaterilor judiciare a solicitat încasarea de la **Cotruța Andrei** în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 4200 lei, avansate pentru efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12-R-4334 din 27 februarie 2026, iar o parte civilă, o victimă a infracțiunii sau o acțiune civilă în cauza penală pendinte nu se atestă.

83. În conformitate cu prevederile art. 229 alin. (1), (2) și (3) din Codul de procedură penală, cheltuielile de judecată sunt suportate de condamnat sau de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temei de nereabilitare ori sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

84. Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) și (3) din Codul de procedură penală, cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

85. Alineatul (3) a normei indicate este o normă generală și nu obligă statul să suporte cheltuielile, ci doar să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces.

86. În aceeași ordine de idei, conform prevederilor art. 143 alin. (1) pct. 6) din Codul de procedură penală, expertiza judiciară se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea altor cazuri când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

87. În această conjunctură, având ca reper prevederile legale citate supra, instanța de judecată consideră justificată și va admite solicitarea procurorului cu privire la încasarea de la inculpatul Cotruța Andrei în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime 4200 lei, cu titlu de cheltuieli suportate pentru efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12-R-4334 din 27 februarie 2026.

88. Asta deoarece, efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o. Ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, iar fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

89. Totodată, examinând solicitarea inculpatului Cotruța Andrei de a fi eliberat de la plata cheltuielilor judiciare din motivul că este încadrat în grad mediu de dizabilitate și are o pensie mică care îi acoperă doar cheltuielile pentru tratament, instanța o consideră neîntemeiată. Deși art. 229 alin. (3) din Codul de procedură penală oferă instanței posibilitatea eliberării totale sau parțiale de plata cheltuielilor în caz de insolvabilitate, această facilitate reprezintă o excepție de la regula generală. Prin urmare, sarcina probării stării de insolvabilitate îi revine în mod exclusiv inculpatului care o invocă, acesta având obligația procesuală de a prezenta instanței o situație de ansamblu, clară și veridică a întregii sale stări patrimoniale și de familie.

90. În speță, simpla prezentare a certificatului de încadrare în grad de dezabilitate și a programului individual de reabilitare și incluziune socială nu sunt suficiente per se pentru a constata starea de insolvabilitate economică a condamnatului. Evaluarea insolvabilității nu se reduce strict la analiza unui singur flux de venit personal, ci presupune o analiză cumulativă a activelor și a contextului economic familial. Instanța constată că inculpatul Cotruța Andrei a manifestat o atitudine pasivă sub aspect probatoriu și nu a prezentat instanței dovezi esențiale cu privire la patrimoniul său global, cum ar fi: extrase din Registrul bunurilor imobile (Cadastru) care să confirme lipsa în proprietate a unor bunuri imobile (case, apartamente, terenuri), date privind componența familiei sau veniturile realizate de soție, factori indispensabili pentru evaluarea bugetului comun al gospodăriei.

91. În circumstanțele specifice cauzei date, instanța a luat în considerare și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în condiția neadmiterii încasării unor cheltuieli de judecată prea mari din contul inculpatului (cauzele Kreuz împotriva Poloniei (nr. 1), §§ 60-67; Podbielski și PPU Polpure împotriva Poloniei, §§ 65-66; Weissman și alții împotriva României, § 42 și a contrario Reuther împotriva Germaniei (dec.)), precum și faptul că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil (cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.)

92. Prin prisma acestor standarde, Curtea Europeană nu poate reproșa unui stat încasarea unor costuri de procedură legale și rezonabile (în mărime de 4200 lei), dacă cel vizat omite să își

declare transparent activele proprietății sau veniturile comune ale familiei. Din cauza neîndeplinirii obligației de probare a tuturor componentelor ce definesc starea de insolvabilitate economică, instanța apreciază argumentele inculpatului ca fiind declarative.

Cu referire corpurile delicte.

93. Conform art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpuri delicte și mijloacele materiale de probă.

94. Instanța de judecată precizează că prin ordonanța organului de urmărire penală din 12 martie 20296, au fost recunoscute în calitate de corpuri delicte: două cartușe pentru arme de vânătoare de calibrul 16x70, care au fost trase în timpul examinării la CTC și EJ al IGP al MAI (f.d. 42).

95. În continuare, prin ordonanța organului de urmărire penală din 23 martie 2026, procesul-verbal de constatare a faptei din 10 martie 2026; raportul privind înregistrarea contravenției din 25 septembrie 2025; ordonanța de percheziție din 08 octombrie 2025; demersul cu privire la obținerea autorizației de a petrece percheziția la domiciliu din 08 octombrie 2025; încheierea și mandatul Judecătoriei Orhei, sediul central din 09 octombrie 2025, procesul-verbal de percheziție din 17 octombrie 2025; ordonanța privind dispunerea efectuată constatării tehnico-științifice din 17 octombrie 2025; raportul de constatare tehnico-științifică nr. 31/12-R-4334 din 27 februarie 2026, plângerea cet. Roșca Arhip din 24 septembrie 2025; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 24 septembrie 2025; procesul verbal de audiere a victimei Roșca Arhip din 24 septembrie 2025; raportul medical veterinar din 24 septembrie 2025, informația de la Serviciu Cadastral teritorial Orhei, pe numele cet. Cotruța Andrei, au fost recunoscute în calitate de mijloace materiale de probă și anexate la cauza penală (f.d. 43).

96. Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 4) şi 5) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte.

97. Instanța statuează cu referire la mijloacele materiale de probă, că potrivit art. 157 alin. (1) Cod procedură penală, „constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză”.

98. Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 4) şi 5) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte şi în acest caz, banii şi alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceștia nu sânt identificați, se trec în proprietatea statului. Totodată, documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

99. Subsecvent, art. 157 alin. (2) din Codul procedură penală stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv.

100. În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

101. Elucidând cele expuse *supra*, se concluzionează că, la materialele cauzei penale se păstrează mijloacele de probă menționate păstrarea cărora este permisă de norma de drept și

necesară reieșind din circumstanțele de fapt și drept depistate în cadrul ședinței de judecată, fiind probă necesară și pertinentă în cadrul cauzei penale.

102. Totodată, având ca reper prevederile art. 162 alin. (1) pct. 1) și pct. 2) din Codul de procedură penală, corpurile delicte menționate, în starea lor actuală de reziduuri de muniție (tuburi trase) și fiind obiecte a căror circulație este interzisă sau limitată, urmează a fi nimicite după intrarea în vigoare a sentinței, direct la locul păstrării lor, de către organele abilitate din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

103. În contextul celor expuse și a probelor cercetate sub toate aspectele, complet și obiectiv, în conformitate cu prevederile art. 70, 72, 80^1, 90 din Codul penal, art. 162, 227-229, 325 alin. (1), 329, 340, 364^1, 384, 385, 389, 392-398 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se recunoaște vinovat **Cotruța Andrei,** născut la *****, IDNP *****, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (2) din Codul penal, și în baza acestei Legi, cu aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, i se stabilește o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, *fără amendă.*

Conform art. 90 Cod penal, se suspendă condiționat executarea pedepsei stabilită lui **Cotruța Andrei** pe un termen de probă de 1 (unu) an, dacă în această perioadă de timp, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Controlul asupra executării de către **Cotruța Andrei** a obligațiunilor stabilite prin prezenta sentință, se pune în seama organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

Termenul executării pedepsei în privința lui **Cotruța Andrei** se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Se admite demersul acuzatorului de stat, procurorul Morgun Alexandru cu privire la încasarea din contul inculpatului **Cotruța Andrei** în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 4200 lei.

Se încasează de la **Cotruța Andrei,** născut la *****, IDNP *****, în beneficiul statului mijloace bănești în sumă de 4200 (patru mii două sute) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică cu nr. 34/12-R-4334 din 27 februarie 2026.

Corpul delict: reziduurile celor două cartușe pentru arme de vânătoare de calibrul 16x70, trase în timpul examinării la CTC și EJ al IGP al MAI, care se păstrează în cadrul acestei subdiviziuni – urmează a fi nimicite după intrarea în vigoare a sentinței, direct la locul păstrării lor, de către organele abilitate din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Mijloacele materiale de probă, recunoscute prin ordonanța din 23 martie 2026, care se păstrează la materialele dosarului, se vor deține la cauza penală pe toată perioada păstrării sale.

Sentința este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Central, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită.

Președintele ședinței,
judecător **/semnătura/** **Mihail Josanu**